השועל הערום

פינלנד

יום אחד השועל עשה סיבוב ביער, ועץ גבוה ראה קן עורבנים בענפים עליונים. השועל אהב במיוחד לאכול את העורבנים הצעירים והתחיל לתכנן איך להשיג אחד מהם לארוחת בוקר. בסוף הוא החליט שמצא תחבולה הטובה, התיישב ליד העץ והתחיל להתבונן בו.
"על מה אתה מביט, מיכאל?" שעל העורבן שישב על הענף מעליו.
"אני מסתכל על האילן הזה. חשבתי שאכרות אותו. הוא מתאים מאוד כדי לעשות מהעץ זוג נעלי שלג לקראת החורף."
אך העורבן צרח בקול רם וקרא "הו, לא מהעץ הזה, מיכאל. אנא, אני בניתי כאן את הקן שלי והקטנים שלי עוד לא יודעים לעוף!"
"לא יהיה פשוט למצוא עץ כל כך מתאים לנעלים שלי" אמר השועל "אבל אעשה לך טובה, ואם תיתן לי את אחד הגוזלים שלך, אוותר לך."
העורבן לא ידע מה לעשות ובסוף זרק לשועל את אחד העורבנים הקטנים, למרות שהתאבל מאוד על האובדן. השועל תפס את הגוזל וברח משם מרוצה והעורבן התנחם בכך שהציל את יתר המשפחה. אך כמה גדולה הייתה ההפתעה כשכעבור ימים אחדים ראה את השועל יושב שוב תחת העץ שלו.
"על מה אתה מסתכל?" שעל העורבן שוב בקול רועד.
"על העץ הזה. חשבתי כמה שהוא יתאים לעשות ממנו את נעלי השלג שלי" ענה השועל כאילו לא דיבר עם העורבן קודם.
"הו ידידי, ידידי טוב, אל תעשה זאת. הרי הבטחת שתעשה את נעלי השלג שלך מעץ אחר."
"אכן, כך אמרתי" ענה השועל "אבל עברתי את כל היער ולא מצאתי עץ כל כך מתאים כמו העץ הזה. אני מאוד מצטער אבל אין זו אשמתי. הדבר יחיד שאוכל לעשות זה לוותר על הנעלים שלי בכלל, אם תזרוק לי אחד הצעירים שלך כתמורה לכך."
והעורבן המסכן לא ראה ברירה אחרת וזרק לו עוד גוזל אחד. הוא ישב בקן, מתאבל ומסכן ושונה לגמרי מהציפור השמחה ומלאת מרץ שהיה עד כה.
עורב שעבר ליד הקן שלו שם לב לכך ושאל "מה קרה? נדמה לי שחסרים שני גוזלים בקן שלך?"

"נתתי אותם לשועל" ענה העורבן בקול רועד "כי הוא רצה לכרות את העץ, שעליו בניתי את הקן, כדי לעשות ממנו את נעלי השלג שלו."
"טיפש שכמותך" קרא העורב "הוא רצה רק להפחיד אותך. הרי אין לו גרזן או מסור או סכין. רק תחשוב שהקרבת שניים מגוזליך לשווא. איזה טיפש הייתה" והעורב עף משם, כשהוא משאיר את העורבן מלא בושה וצער.
למחרת בא שוב השועל למקום הרגיל שלו תחת העץ, וחשב שגוזל עורבנים יתאים לו מאוד לארוחת הבוקר. אך הפעם הוא ראה שם עורבן עם ראש מורם וקול החלטי "שועל ידידי, אני מציע לך שתחזור הביתה מהר ככל שתוכל. אין צורך להפחיד אותי. אינך יכול לכרות את העץ כי אין לך כל כלי כדי לעשות זאת."
"מי הסביר לך את הדבר?" שאל השועל מופתע.
"העורב שביקר אצלי כאן אתמול" ענה העורבן.
"העורב?" אמר השועל "שישמר לפני הנבל הזה כי אתנקם בו."
מיכאל השועל שהיה ערום מאוד לא רצה להמשיך בשיחה אלא הלך משם ונשכב בשביל, כאילו מת. הוא ראה איך תוך זמן קצר הופיע העורב והתקרב אליו במעוף. השועל שכב בשקט ורק הוציא את לשונו מהפה כדי להדמות יותר למת. העורב שהיה רעב מאוד התקרב ורצה לדקור בבשרו של השועל ואז זה קפץ על רגליו ותפס אותו בכנף. העורב הבין שאין טעם להלחם בטורף ורק אמר "אחי, אם אתה באמת רוצה לאכול אותי עשה זאת כהלכה. זרוק אותי שם מהצוק. נוצותיי יתפזרו סביב וכולם ידעו שגברת עלי ושחכמתך גדולה מזו שלי."
הרעיון מצא חן בעיני השועל. הוא הרי כעס על העורב שמנע ממנו גוזלי עורבן נוספים ועכשיו רצה להוכיח לכולם את חכמתו. הוא הביא את העורב לצוק וזרק אותו ובעצמו רץ מהר למטה כדי לתפוס אותו שם. רק שהעורב פרס את כנפיו ועף מעליו תוך קריאה "הי שועל, אתה אולי יודע איך לתפוס, אך אינך יודע איך להחזיק את הקורבן!"
השועל מבויש רץ חזרה ליער. הוא לא ידע מה יואכל היום כי בטוח היה שהעורב יזהיר לפניו את כל חיות היער.